

שנים יהודה גראם אבדק"ק האלמין

בעהמח"ס: קובץ ספרי ארץ ישראל כ"ז חלקים, שמירת המצוות כהלכתן ח"ן חל', קובץ ספרי כשרות ג"ן חל', קובץ ספרי שחיטה כ"ז חל', קובץ ספרי ניקור ל"ג חל', קובץ ספרי שמירת שבת ד"ה, קובץ ספרי מקואות ח"ה, שמירת הברית י"ה, דברי תורה עה"ת ז"ח, קובץ ספרי סת"ם כ"ב חל', קובץ ספרי קדושת ביהכ"נ י"ז חל', שחר ועונש ו"ח, שו"ת זבחו זבחי צדק ג"ח, אור הזוהר ה"ח, ועוד.

קהל עטרת ישעיה האלמין • רחוב נחל לכיש 24/3 • רמת בית שמש

CONG. OF HOLMIN, NACHAL LACHISH 24/3 RAMAT BEIT SHEMESH, 99091 ISRAEL, TEL: 02-995-1191

ב"ה, ער"ח ניסן חודש הגאולה, בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל לכבוד האי גברא רבא ויקירא המפורסם לשם ולתהלה, מאיר עיני העולם, מגלה אור הנעלם, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים, כבוד ידיד נפשי מוהר"ר **פנחס ראובן** שליט"א, שלומו לעד ישגיה, רוב ברכות וכל טוב לעד סלה.

אפתח פי במילי לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, כנודע לכל אשר ל"ג בעומר - יום קדוש ונורא. ומכל תפוצות ישראל מתקבצים ועולים מירונה לשמוח עם התנא האלוקי רשב"י ולהוושע, כל אחד אומר תהילים כפי כוחו, מתחנן מבקש בקשתו ומייחל לישועתו, אכן יש לדעת שביום ההילולא יש ענין גדול מאוד מאוד ללמוד בספר הזוהר שחיברו התנא האלוקי, שאז מדבק, כביכול, עם הצדיק, ושפתותיו דובבות ובודאי יוושע. כמו כן כדאי ונחוץ שיקבל על עצמו ללמוד כל ספר הזוהר גם במשך השנה כולה מידי יום ביומו, וכך כל ההשפעות הטובות של יום נשגב זה תמשכנה לכל השנה.

אחרי דרישת שלומכם הטוב באהבה רבה בלב ונפש חפצה, הנני בא בשורות אלו על דבר בקשת מעלת כבוד תורתו לכתוב הסכמה על ספר הזוהר הקדוש בלשון הקודש שבע כרכים היוצא עתה לאור עולם, והוא תרגום יפה ובהיר על הזוהר הקדוש שחיבר התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

והנה לפני שאתחיל לכתוב את הסכמתי הנני רוצה קודם כל להבהיר שכל הדברים שמוציאים על הזוהר הקדוש יש להם הסכמה של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי בעצמו, ואם יש הסכמה שלו אין צריכים בכלל הסכמה של עוד אחד, וזה יהיה בבחינת "יהודה ועוד לקרא" (קידושין ו' ע"א). וכפי שאמר האדמו"ר מגור זיעוכי"א להצדיק המקובל רבי יודל ראזנבערג זי"ע כשהוציא את ספרו הקדוש

"זוהר תורה" בלשון הקודש וזה לשונו: **הן כל אנשי שלומנו יודעים היטב שאין דרכי ליתן הסכמות על ספרים חדשים, אמנם ספר כזה אין צריך להסכמה, כי האם דברי התנאים צריכים להסכמתנו, ובודאי ראוי ונכון שילמד כל איש על כל פנים דברי המוסר וביאוריה מקראות של הזוהר הקדוש מה שאפשר להבין, וכיון שהסכימו על ספר הזה גדולי הדור, בודאי יבינו מעצמם כל נדיבי לב לתמך בידכם, והשי"ת יצליח את דרככם: עד כאן דברי פה קדוש זי"ע ועכי"א: [ועל ספרו זוהר תורה שהדפיס לפני מאה שנה קיבל עשרות הסכמות מכל גדולי ישראל].**

והנה זכה כבודו שאין גומרין עליו את הלל בשבח כל פעליו הברוכים למען זיכוי הרבים, ובפרט מה שהוא עושה בענין הדפסת והפצת ספרי הזוהר הקדוש תורתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם, ואם רק יהודי אחד לומד זוהר הקדוש, כמה שכר יש לו, כל שכן וקל וחומר כבוד תורתו שהדפיס עשרות אלפים סטים של זוהר הקדוש, ומזכה לעם ישראל אשר בזכותו לומדים קהילות ברבים ומלמדים את תורת הרשב"י הקדוש, בודאי שכל העולם עומד עליו, ואשריו ואשרי חלקו, ואין לשער גודל מתן שכרו בזה ובבא מן השמים. ובפרט כשכבוד תורתו מוציא עתה לאור את הזוהר הקדוש בלשון הקודש, בכדי שכל יהודי באשר הוא שם יוכל ללמוד ולהגות בדברי התנא האלוקי אשר ביקש, **"בני שנו מידותי"** (גיטין ס"ז.), ובזה תלויה כל הגאולה, כדאמרו חז"ל (בבא בתרא דף ח' ע"א) "דכתיב גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך ושרים, אמר עולא פסוק זה בלשון ארמית נאמר אי תנו כולהו, עתה אקבצם". ומה נמלצו לחכי דברי הזוהר בהקדמת התיקונים (דף י"ז), והמשכילים יזהירו אלין רבי שמעון בן יוחאי וחבריו וכו' כד עבדו האי חיבורא אסתמכו עליה לעילא וכו', ומצדיקי הרבים ביה [שרבים יצדיקו את עצמם ע"י...], יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד דלא אחשיך נהורא דלהון לעולם ועד, ועתה מאוד שמח ליבי ויגל כבודי על נדבת לבכם להדפיס ולהוציא לאור כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש, אשר זה מאוד נחוץ שיוכל כל אחד ללמוד ולהבין את הזוהר הקדוש, ראיתי ואחזה את עמלכם הרב והעבודה הקשה, כדי שיוכל כל אחד ואחד למצוא את מבוקשו ולטעום מעץ החיים, שבזה תתקיים נבואת הרשב"י שבדור של משיח אפילו תינוקות של בית רבן ידעו סודות התורה, למען ילמדו מנער ועד זקן מדין ועד באר שבע, ובכך נזכה ברצות ה' להיות כדורו של חזקיהו

המלך (ב"ק י"ד). שביקש הקב"ה לעשותו משיח, ועליו נאמר הפסוק "חובל עול מפני שמן", פירוש חובל ונחרב עולו של סנחריב מפני השמן של חזקיה בבית המדרש שלמדו תורה מדן ועד באר שבע, כן יזכה ה' על ידי כבודכם להרבות כבוד שמים וכבוד התורה, לאחוז בזכותיה דבר יוחאי למען יעתיר בעדינו שנזכה לגאולה השלימה בקרוב, "אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹד עִם נוֹשֵׁעַ בֶּה' מִגֵּן עֶזְרָךְ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֶךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֲבִיבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵינוּ תִּדְרֹךְ", (דברים פרק לג כט). וכמו שהביא רש"י הקדוש את דברי המדרש רבה (רש"י, בראשית ט' י"ב) **לדרת עולם** - נכתב חסר, שיש דורות שלא הוצרכו לאות, לפי שצדיקים גמורים היו, **כמו דורו של חזקיהו מלך יהודה ודורו של רבי שמעון בן יוחאי**, עכ"ל. וכאשר דבקים בתורתו של הרשב"י ממשיכים את נשמתו ממש לדורינו זה והרשב"י יושב ושונה כנגדו, (אור החמה), על כן שמנו מטרה לנגד עינינו שלכל ישראל יהיה חלק בתורת הרשב"י הקדוש לבלתי ידח ממנו נידח, ובא לציון גואל.

כתב הפסא מלך (בתקון ל'), וזה לשונו: "**כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן... כי גדול כחה לקרב הגאולה**". ובתקון מ"ב (שם בפסא מלך), "**כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם פעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו...**" עד כאן, (ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאג'י ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסא דעניא סימן ע"ד).

והנה יודעים אנחנו כי רק בזכות למוד תורת הזוהר יצאו מן הגלות, וכדמפורסם מה שאיתא ברעיא מהימנא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי. ואין צריך להאריך בזה כי וודאי **למוד הזוהר הוא תיקון השכינה להוציא אותה מהגלות, כדכתב הרמח"ל באגרות, כי לא כל הלימודים שווים ודווקא לימוד הזוהר הקדוש הוא מתיקוני השכינה הקדושה**, עכת"ד, ופשוט כי כל סיום זוהר הקדוש הוא קירוב הגאולה. ולכן צריך לראות שידפיסו את הזוהר הקדוש לאלפים ורבבות עד אין מספר, ואין ספק כי על ידי זה יתווספו הרבה לומדים

וסיימים בזוהר הקדוש, וזה יקרב את הגאולה. ולמותר להאריך בדבר הסכנה הרובצת על ארצנו הקדושה, שמכל צד יש ערבים שרוצים... ואירן מכריזים בגלוי כי רצונם להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן ברגע אחד, על ידי פצצת אטום, ח"ו. ומנגד שנאת עמי הארצות לתורה ולומדיה ובלבול הערב רב המפריעים את ישראל מלידבק לאבינו שבשמים, שזהו הנסיון האחרון בדור האחרון, הצריך לתקן את חטאי דור המבול ודור הפלגה (כתבי האר"י), ואין לנו אלא התורה הקדושה על כל פרד"ס חלקיה כדכתב האור החיים הקדוש בפרשת תרומה, דתורה מגנא ומצללא מהיצר, זה דוקא תורה לשמה, ואמרו רבותינו דאין לך לימוד תורה לשמה יותר מלימוד הזוה"ק, ובה מראה האדם אם כבוד ה' יתברך חשוב לו או ח"ו כל תורתו משפה ולחוץ, על כן מה יציל אותנו, מכל אויבנו ומבקשי רעתינו, אם לא לימוד הזוהר הקדוש בסיימים ועוד סיימים של הזוהר הקדוש.

ובזוהר (בראשית דף כ"ח ע"א) בלה"ק: אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר, וַהֲרִי מִי נִתֵּן מַעֲשֶׂה שֶׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבַמַּעֲשֶׂה? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ כֵּךְ? וְכִי לֹא לְמִדַּת (ישעיה מו) מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית!! אָמַר לוֹ, כֵּךְ הוּא וְדַאי. וְלִכּוֹן מַעֲשֶׂה לֹא מֵת, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבִגְלָלוֹ נֶאֱמַר בְּגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹנָה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֶזֶר, אֲלָא כָּלָם כִּנְגְדּוֹ. וְכֵן נֶאֱמַר בְּעִמּוּד הָאֲמֻצָּעִי וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֶזֶר שְׂיוּצִיא שְׂכִינָה מִהַגְלוֹת. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (שמות ב) וַיִּפֹּן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ. וּמַעֲשֶׂה הוּא בְּדַמּוּתוֹ מִמֶּשֶׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֹא מָצָא עֶזֶר כִּנְגְדּוֹ. וּבִיָּאֵר בַּמִּקְדָּשׁ מֶלֶךְ: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי מְבַאֵר, שֶׁהַבְּחִינָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבִּינוּ אֵינָה זֹה מִן הַשְּׂכִינָה בְּגִלּוֹת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר בְּגִלּוֹת הָאֲחֵרוֹנָה, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מָצָא תַלְמִידֵי חֲכָמִים שִׁיְהִיו עֶזֶר לְמֹשֶׁה בְּגִלּוֹת, אֲלָא כּוֹלָם נַחֲשָׁבִים כְּאִלוֹ הֵם כִּנְגְדּוֹ, לְפִי שְׂאִינָם עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, לְסִייעַ לְתִיקוֹן הַשְּׂכִינָה. וְנֶאֱמַר בּוֹ, וְלֹאדָם לֹא מָצָא עֶזֶר כִּנְגְדּוֹ, פִּירוּשׁ לֹא מָצָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִי שִׁיעֶזֶר לְזַעִיר אֲנַפִּין, לְהוּצִיא אֶת שְׂכִינָתוֹ מִן הַגְלוֹת. - הַמִּקְבֵּל הָאֱלֹקִי הַצִּדִּיק הַקְדוֹשׁ רַבִּינוּ יַעֲקֹב אֲבוּחֲצִירָא זְצוּקִלְלָה"ה (בְּסִפְרוֹ גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ דִּף קפ"ה) אֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי הַקְדוֹשׁ: דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֲמֵת שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא דְּבִלָּא זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיֵּרָא וְאֵהָבְתוּ, וְעִבְדוּתוֹ. וְהֵרַב פְּתִיחָה זי"ע אֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי חֲיִים וּויטאַל זי"ע שֶׁכָּתַב בְּתַחֲלַת שְׁעַר הַמִּצְוֹת: וְאִם לֹא עָשָׂה כֵּן הָרִי חֶסֶר מִצְוָה אֶחָד שֶׁל תִּלְמוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא גְדוּלָּה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל הַמִּצְוֹת

וְצָרִיךְ שִׁיתַּגְלִיל עַד שְׁיִטְרַח בְּד' בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפָּרֶד"ס הַנִּזְכָּר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. וְעוֹד אָמַר הָרַב יְהוּדָה פְּתִיחַ זי"ע שְׁעוֹד בְּשַׁעַת הַלּוּיָה כְּאִשֶּׁר בּוֹכִים עָלָיו, יִתְכַּן שֶׁכֶּבֶר חֲזָר לַעֲוֹלָם הַזֶּה בַּגְּלוּל, הַשֵּׁם יִרְחַם.

וְאָמַר הָרַבִּי מִקָּאמֶאֱרָנָא בִּסְפָרוֹ הֵיכַל הַבְּרָכָה: - בְּדוֹר הַזֶּה הָאֲחֵרֹן, מִי שֶׁאִינוֹ עוֹסֵק בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר וְתַקּוּנִים וְכֻתְבֵי מֶרֶן הָאֶר"י שֶׁהֵם חֲיִים מִמֶּשׁ לְנֶפֶשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבִתְלֻמוֹד וּפּוֹסְקִים, יָדַע נֶאֱמָנָה שֶׁכָּל תּוֹרָתוֹ שְׁעוֹסֵק, הוּא מְשַׁפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאֵג, וְאִין לוֹ עֵסֶק בְּחִיִּים וְהָאֶרֶץ לְנֶפֶשׁ, וְהוּא כָּלוּ טְעוֹת וְרַמָּאוֹת, וְאִינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה אֱלֹא לְהִיּוֹת מֵאֲנָשִׁי שֵׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גְּדוֹל הַדּוֹר וּלְהַשְׁתַּרֵּר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאִין לוֹ חֲיִים וְלֹא חֶלֶק בְּחִיִּים... וּבּוֹדָאִי לֹא יִשְׁגִּי אֲרָחוֹת חֲיִים אֱלֹא עַל יְדֵי לְמוֹד הַזֵּהָר וְכֻתְבֵי מֶרֶן הָרַב חֲיִים וְיִטְאַל בְּלִבָּד, עכ"ל (הֵיכַל הַבְּרָכָה קוֹמְרָנָה פְּרִשֶׁת עֶקֶב ז', י"ט - אִזְרַח הַזֵּהָר פָּרָק י').

וּמִבּוֹאֵר בְּתַקּוּנֵי זֵהָר (תַּקּוּן ל' דף ע"ג:): אִינוֹן דְּעִבְדִּין לְאוֹרֵייתָא וּבִשְׁפָה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֻכְמָה דְּקִבְלָה, דְּגִרְמִין דְּאַסְתַּלֵּק נְבִיעוֹ דְּחֻכְמָה דְּאִיחֵי י' מִינָהּ, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה, וְי' לֹון דְּגִרְמִין עֲנִיּוֹתָא וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהָרָג וְאֶבְדֹן בְּעֻלְמָא. עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנִקְיִים דְּבָרֵי הָרָה"ק רַבִּי חֲיִים פִּלְאגִי (בִּאוֹת א') וְלֹא יַעֲבֹר שָׁנָה מִלְּמוֹד זֵהָר הַקְּדוֹשׁ כּוּלּוֹ, וּמָה טוֹב אִם יִשְׁלִימוּנוּ בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֶר, וְכֵן הַזֵּהָר חֲדָשׁ, וְטוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, עכ"ל. וְעַתָּה כָּל אִישׁ יְהוּדִי יִלְמַד בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר זֹה"ק, וְאִם לּוֹמְדִים חֲצִי שְׁעָה בְּיוֹם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת סִיּוּם כָּל הַזֵּהָר"ק שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בְּשָׁנָה אַחַת, לְקִיּוּם אֶת דְּבָרֵי הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ל"ד כ"ג) "שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל זָכוֹרֶךְ אֶת פְּנֵי הָאֵדֹן ה'" וְכִמְבּוֹאֵר בַּזֵּהָר הַקְּדוֹשׁ (שְׁמוֹת-פֶּרֶשֶׁת בֹּא דף ל"ח ע"א): בְּתַרְגוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ: בָּאוּ רַבִּי חֲיִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי, הִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו וְנִשְׁקוּ יָדָיו, וּבָכוּ וְאָמְרוּ, חֲקִיקוֹת עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים מְרִימִים רֹאשׁ בְּזָכוּתְךָ. עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְרוּשָׁלַיִם לְמִטָּה כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה. עָשָׂה [רַשְׁב"י] חוֹמוֹת הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה וּשְׁעָרֶיהָ. מִי שֶׁנִּכְנָס, לֹא נִכְנָס עַד שֶׁיִּפְתְּחוּ הַשְּׁעָרִים. מִי שֶׁעוֹלָה, לֹא עוֹלָה עַד שֶׁיִּתְּקֶנּוּ הַמַּדְרָגוֹת שֶׁל הַחוֹמוֹת. מִי יָכוֹל לִפְתֹּחַ אֶת שְׁעָרֵי הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה, וּמִי יָכוֹל לְהַתְּקִין אֶת הַמַּדְרָגוֹת שֶׁל הַחוֹמוֹת? זֶה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שֶׁהוּא פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים שֶׁל סוּדוֹת הַחֻכְמָה וְהוּא מְתַקֵּן דְּרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת. וְכָתוּב (דְּבָרִים טו) "יִרְאֶה כָּל זָכוֹרֶךְ אֶת פְּנֵי הָאֵדֹן ה'". מִי זֶה פְּנֵי הָאֵדֹן ה'? זֶה רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, שְׁמִי שֶׁהוּא זָכָר מִן הַזְּכָרִים צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנָיו. וּבַזֵּהָר אֲדָרָא רַבָּא (בְּמַדְבַּר-פֶּרֶשֶׁת נִשָּׂא - דף קמ"ד ע"ב): אָמַר רַבִּי אֲבָא, אֲנִי שִׁיתָא בּוֹצִינִי, דְּנִהָרָאן מִשְׁבִּיעָאָה. אֲנִתָּה הוּא

שְׁבִיעָא דְכֻלָּא. דְּהָא לִית קְיוּמָא לְשִׁיתָא, בְּרַ מְשִׁבִיעָא. דְּכֻלָּא תְּלִי
 בְּשִׁבִיעָא. רַבִּי יְהוּדָה קָאֲרִי לִיה שַׁבָּת, דְּכֻלְּהוּ שִׁיתָא מְנִיה מִתְּבַרְכִּין,
 דְּכֻתִּיב, (שמות כ) שַׁבָּת לַה', קִדְּשׁ לַה', מַה שַׁבָּת לַה' קִדְּשׁ, אוֹף רַבִּי
 שְׁמַעוֹן שַׁבָּת לַה' קִדְּשׁ. (ובמהשך שם קמ"ה ע"א): אִמַּר אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר
 לטוב: וְאַנְתָּ הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁבִיעָא דְּשִׁיתָא, תְּהָא מְתַעֲטֵר וּמְתַקְדָּשׁ
 יְתִיר מְכָלָא. וְתַלְתַּ עֲדוֹנִין דְּמִשְׁתַּכְּחִין בְּשִׁבִיעָא, זְמִינִין חֲבַרְיָא אֵלִין
 צְדִיקִיָּא לְאַתְעֲדָנָא בְּגִינְךָ לְעֵלְמָא דְּאַתִּי. וְכֻתִּיב (ישעיה נח) וְקִרְאַתָּ
 לְשַׁבָּת עֲנֵךְ לְקִדְּשׁ ה' מְכּוּבָד. מֵאֵן הוּא קִדְּשׁ ה'. דָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי, דְּאִקְרִי מְכּוּבָד בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאַתִּי.

מכתב ממרן ראש הישיבה הגר"א ל שטיינמן שליט"א

בס"ד, פורים דמוקפין תשע"ג - באתי לחזק הבני תורה, אשר
 לדאבונינו אנו כולנו בפחד על גורל בני תורה ועמלי תורה הצעירים. -
 אשר זה המשך להיות כל העתיד הנועד לדור הבא, וכל אחד ישתדל
 להוסיף תורה, והוא בקביעת עתים לתורה ובני ישיבות ילמדו יותר
 בהקפדה לנצל את הזמן ללימוד התורה. ובאתי להוסיף, לבקש
 מתלמידי הישיבות להשתדל בעצת הרמח"ל, במשך ה' יממות, כדי
 לבטל הגזירה אשר רוצים לגזור לבטל הישיבות מישראל. ונקווה
 בעזרת השם שזה יהיה בסייעתא דשמיא להפר את עצת אלה
 הזוממים לבטל תורה מישראל.

הכותב בצער על הגזירות הנוראיות אשר רוצים לבטל תורה וזכות
 הלומדים יבטל ויפר את עצת הזוממים"

א.ל שטיינמן

ובאנו בכאן להבהיר ולגלות את דברי מרן שליט"א בהבאת מקורות
 הדברים, והצגת הדברים על אמיתותם ועל כל פרטיהם לתועלת
 הנשמעים לדברי מנהיג דורנו מרן ראש הישיבה שליט"א לנהוג
 כתקנה זו על יסודה ועיקרה למען יפעלו בכל תוקפם לבטל הגזירה
 ולקרב הגאולה ברחמים.

וזה לשון קדשו של הרמח"ל אגרת פ"ו: "וזאת ידעתי אגיד, כי ודאי
 כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע ח"ו אל מקום גדול, ואנו
 תודה לא-ל הקדמנו (וירצה ה', יהיה לכל ישראל) רפואה למכה, כי זה ה'
 חדשים בקירוב כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר
 אומר עתה לכבוד תורתו, וזאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש, בני

אטליא, ישמרם צורם, לינצל מרשת זו טמנו שונאיהם. ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד, זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשינו, כי כבר ידענו מה שכתב רשב"י בספר הזוהר פרשת ויצא, "בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא ועל דא לא איצטריך אוריתא למפסק", [ע"כ] ושם למעלה מעט: "כל זימנא דחכימא ייחדון בה באורייתא, לא יכיל ס"מ בהו", [ע"כ]. ועל כן שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל - זה משפטו: **שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה, לקיים להם להיות בין כולם, לומדים תמיד מן הבוקר עד הערב, כל הימים לא יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, וע"כ כלם כאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל. ובסדר זה יתחילו:**

מיד אחר תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה, ושם ילמוד שיעור קבוע לי עד בוא השני ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו, וכך יקיפו וילכו עד צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת לימודו יהא דינו כמתפלל שמונה עשרה, שלא יוכל להפסיק בשום מן הפסק שבעולם, ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הבא, באופן שברגע אחד לא יפסק קול התורה, והלימוד הוא ספר הזוהר, תיקונים וזוהר חדש - ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה. וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזירות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזירה הקשה ח"ו, ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתיישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום, אבל כבוד תורתו (מהר"י בסאן) יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל, ואנו מצליחים בזה תודות לא-ל, ועוד לנו סדרים רבים בענין הלימוד הזה. וה' אלקי השמים ימלא משאלות לבבו לטובה ואת משאלות כל בני ביתו אשר דורש אני שלומם כאיש אחד, כנפשו הרמה וכנפש שותה בצמא את דבריו". עד כאן לשון הרמח"ל באגרותיו למהר"י בסאן זי"ע.

ועתה נכנס בחור ישיבה [מתלמידינו] אל מעונו של הגאון הגדול מרן ראש הישיבה רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן שליט"א בעל "אילת השחר" ושאלתו בפיו: **"האם בחור ישיבה יכול ללמוד זוהר?"** והשיב בזה הלשון: **"כן, העיקר שתבין!", עכ"ל.**

ומעשה ששאל הגה"צ אי"ש בוגנים שליט"א מו"ץ באלעד, את מרן שר התורה הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א: **"האם נכון מה שפורסם בשמו שאין לבחורים ללמוד זוהר הקדוש?"** וענה בזה הלשון: **"הרבה דברים אומרים בשמי. מה לך להתרגש? ח"ו שאומר כך! אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זצ"ל, שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוהר הקדוש, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו! עכ"ל.**

וכשנכנסתי אל הקודש פנימה להגאון הצדיק רבי חיים קנייבסקי שליט"א, ודיברנו מענין לימוד והפצת הזוהר הקדוש, וסיפרתי שהכנסתי מאמריו בענין לימוד הזוהר הקדוש, בירך אותי בהצלחה גדולה בכל ספרי הזוהר שאני מוציא, ועוד שמעתי מעדים נאמנים שאומר לאברכים ללמוד זוה"ק, וכששאלו אותו הלא עוד לא גמרנו ש"ס, ענה להם שאי אפשר ליכנס לגן עדן העליון בלי לימוד הזוהר, עכד"ק. - בספר שיח שרפי קודש (עמוד 427), מספר מפגישת הרבנים הראשיים הרב אברהם הכהן שפירא והרב מרדכי אליהו זצ"ל עם כ"ק האדמו"ר מליובאוויץ זי"ע, וז"ל כ"ק האדמו"ר: לימוד פנימיות התורה שייך לכל בני"הן אשכנזים והן ספרדים, בנוגע לאשכנזים הרי הגר"א מגדולי אשכנז כותב בפירושו למשלי, **שמי שלא למד חכמת הנסתר אי אפשר שידע דין לאמיתו**, עכ"ל"ק. והגר"א הורה ללמוד זוהר בכל יום ויום (תוס' מעשה רב).

ובצוואת רבי יואל בעל אמרי קדוש (מרואי פני הגר"א זי"ע), וז"ל: ללמוד ספרי מוסר חיובם גדול ממש כמו להתפלל ולהניח תפילין וכו', וזוהר טוב מאוד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפילו ללמוד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול ולשונו מסוגל, עכ"ל. וכן ציוה הגאון רבנו יעקב מליסא זי"ע (בעל התיבות), ללמוד זוהר בכל שבת, וכן הגאון הגדול רבי בן ציון אבא שאול זי"ע ר"י פורת יוסף היה רגיל לומר לבחורים לקרוא ב' דפים זוהר כל יום ובפרט לפני השינה, לזכך הנשמה וגם מועיל להם להבנת הנגלה. הגאון רבי שמואל קושילוויץ זצ"ל, בספר נתיבות שמואל (עה"ת ע' רנ"א), מספר שכשהיה בן ישיבה צעיר בראדיון, ישן בחדרו של החפץ חיים כג' חודשים, בלילה לפני השנה ניגש אליו הח"ח ובידו ספר רזיאל [המלאך], ואמר לי שאהגה בו כל לילה קודם השינה, וז"ל: "בספר הזה כאשר תעיין ותהגה בו תהיה לך קצת השגה מגדלות ורוממות השי"ת כי ראוי לכל איש ישראל שתהיה לו השגה מגדלות ה', כי באשר אנו נחשבים בחסד ה'

עלינו כבנים למקום, הרי מהראוי שכל איש מישראל תהיה לו איזה השגה מגדלות אבינו שבשמים וערכו", עכ"ל הח"ח זי"ע. ומוסיף שם שרק אחרי שנים הבין את כוונת הח"ח שנערך בשנים יהגה בספר קבלה לפני השינה, ע"כ. ורבנו הגאון הסטייפלער זי"ע אמר שאם אינו מבין לשון הזוהר יקרא בלי להבין (ארחות רבנו ח"א).

ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בפשע רוח הקדש (דף י"ב) שאמר למחר"א הלוי "שילמד זוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והו"ב בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבחירה) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זהר, וכיוצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין כאן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבע (אות מ"ד) "למוד ספר הזהר מרום על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיעטע בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים (מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב'), ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים. [ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסטא דענא סימן ע"ד].

וכתב הרמ"ק: ולזה הספר יקרא ספר הזוהר מפני השפעת האור שהוא מהזוהר העליון, ודרך אורו משפיעים בהשגחה אלקית כל המתעסקים בו, שהיה אור ונשפע עליון מהדעת מושפע ברוי תורה דהיינו רזי וסתרי תורה וכו' כיון שנשפע משם אתקרי החבור הזה ספר הזהר, כלומר שנשפע מהזהר שהוא (הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, ב').

בא וראה מה דכתב המקובל הצדיק רבי יעקב צמח זצ"ל (מתלמידיו האר"י הקדוש זי"ע) בהקדמתו לספר קול ברמה: רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא שיאמר לה ה' אז מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה וכו' על בניה כי איננו, כלומר שכוון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזהיר ובחכמת הקבלה, ואין בניה עוסקים בה כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה כי אין מדרש קבוע כראוי בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן איננו, כי אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

וידוע מה שכתב המקובל האלוקי רבי יהודה פתייה זי"ע, שרק בזכות לימוד תורת הרשב"י ניצלו בזמנו מאסונות ומגזירת הגיוס, אם כן בזה נמצא מרגוע גם לגזרת הגיוס האיומה המרחפת על בני הישיבות, שבכל ישיבה וישיבה, יקבעו סדר לימוד קבוע בספר הזהיר הקדוש לכל הפחות שעה ביום, מרישא ועד גמירא, ויראו לנכון לסיימו. או אז ינצלו מכל הגזירות, ומכל מרעין בישין! ומובטח שתבטל הגזירה ויוכלו לעסוק בתורה הקדושה. - ואלו כבר קימנו עצת הרמח"ל זי"ע"א ללמוד בחבורה זוהר הקדוש בגירסא ברציפות, כבר הונח לנו, ונצלנו מיד כל הקמים עלינו, וזכינו לרוח טהרה, (דניאל פרק ז יג) "וארו עם ענני שמיא" וגבר ישראל!

לשון הקדוש השכינה מתחברת בה כדאמרו בזהר פרשת תרומה (דף קכ"ט ע"א וע"ב): **שֶׁהַשְּׂכִינָה מִתְחַבֵּרֶת עִם הַיְּהוּדִי הָאוֹמֵר בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: [בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ]: הַקֹּדֶשׁ שֶׁבִּסּוּף הִיא תְּרֻגוֹם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וְזֶה אֶפְלוּ יָחִיד יוֹכֵל לומר אוֹתָהּ, אוֹתָם דְּבָרֵי הַתְּרֻגוֹם. אֲבָל דְּבָרֵי לָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ אֵינָם אֵלָּא בַּעֲשָׂרָה, כִּי הַשְּׂכִינָה מִתְחַבֵּרֶת עִם לָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ [וּמִתְחַבֵּרֶת עִם הַיְּהוּדִי הָאוֹמֵר בְּלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ (רמ"ק ורא"ג)], וְלִכְּלֹ קֹדֶשׁ שֶׁהַשְּׂכִינָה בָּאָה, אֵין זֶה אֵלָּא בַּעֲשָׂרָה, שֶׁכְּתוּב (ויקרא כב) וְנִקְדָּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם לָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְדָאִי [שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם נִקְרָאִים לָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְדָאִי (רמ"ק ורא"ג)], וְלֹא שָׂאָר עָמִים שֵׁישׁ לָהֶם לָשׁוֹן אַחֶרֶת, עכ"ל. וְכֵל יִשְׂרָאֵל אַחִים חֲבֵרִים יִכְנסוּ לְחִיבּוּר הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה "וּרְשׁוֹת נִתְּנָה לָאֱלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שְׂגוּרָשׁוֹ מִמְּקוֹמָם לִידְבָק בְּזֶה הַחִיבּוּר" (תיקוני זוהר דף א' ע"ב) לשאוב ממעינות המוסר והחיזוק שבזהר הקדוש ולחסות בצל כנפי השכינה הקדושה. - ואם עד כה לא היה כל אחד מסוגל לכך, הרי עתה, על ידי הוצאה זו של דברי הזהר הקדוש בלשון הקדוש, מלה במילה - הרי שולחן ערוך ועליו סעודה השווה לכל איש ואיש, כקטן**

וכגדול, ללמוד את פרשת השבוע יחד עם הזוהר הקדוש, כרצון גדולי ישראל, [החפץ חיים] ולהחיש הגאולה ברחמים.

בשנת תרנ"ב כשעמד הגר"י רוזנברג זי"ע להדפיס את ספרו "זהר התורה", התלבט רבות אם מותר לתרגם את לשון הזהר ללשון הקודש וכתב לגאון ישראל והדרו, רבי חיים חזקיה מדיני, בעל ה"שדי חמד" זצוק"ל, ושטח לפניו את ספקותיו ושאל: א. אולי נכתב הזהר הקדוש בכוונה תחילה בלשון הארמית, כדי להסתירו מהמוני העם, שלא יבינו את הנכתב, כדברי חז"ל (חגיגה, דף י"ג ע"א): "כבשים ללבושך (משלי כ"ז) - דברי שהם כבשונו של עולם [סתרו של עולם - רש"י] יהיו תחת לבושך". ב. שמא יש טעם כמוס בכך שהזהר הקדוש נכתב בלשון ארמית כמו למשל, נוסח הקדיש. ה"שדי חמד" שלל מכל וכל את חששותיו של הגר"י רוזנברג, ובתשובה מנומקת היטב השיב לו כדברים האלה: א. החשש שמא נכתב הזהר בלשון הקודש כדי להסתירו אינו נראה כלל, להיפך, הזהר הקדוש הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה כוונה תוכל להיות בזה להסתיר יסודות האמונה מן העולם?! ואדרבא - הלא אין דבר שיוצרך להשריש אותו בלב, בכל מיני התחזקות, כמו האמונה! - ב. הלא כבר היה מעולם זהר מתורגם ללשון הקודש. - ג. הלא גדולי ישראל חיברו פירושים על הזוהר הקדוש, "על פי קבלה עמוקה", וזאת דווקא כדי לגלות את הזהר לעולם. - ד. אם מתרגמים רק את נגלות הזהר, כדי לבאר בהם את המקראות על דרך הפשט, שוב אין החשש של "כבשים ללבושך", שהרי דרש זה נאמר רק על מעשה מרכבה. - ה. לא היה שום טעם כמוס בכתובת הזהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אינה קדושה יותר מלשון הקודש. - ארמית שימשה דווקא כשפת חולין בימי חז"ל, וכמה דברים שבקדושה הותקנו בשפה זו, רק בשביל שיובנו לכל. כגון "כל חמירא" - שכל איש ואישה יבינו לבטל בלב את החמץ, ואמירת קדיש - בשביל שכל יתום יבין את פירוש המילים ויכון בהם, שיועיל לטובת נשמת המת. וכל זה לדידהו, אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזהר יחובר בלשון הקודש המובן לנו יותר... ובפרשת תרומה מביא [שמות - פרשת תרומה - דף קכ"ט ע"ב] ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא, ולכך תיקנו לומר קדיש כלשון הסטרא אחרא, כדי שבכך ישבר כח הסטרא אחרא שמוכן להם. ואמנם בספר "מידות דרשב"י (סוף ח"א) הביא מספר אור החמה (על הזוהר ח"א דף ט:) משם

הרמ"ק, וזה לשונו: והרשב"י ע"ה הייתה כוונתו לטובה, דהיינו להכניע הקליפות בלשונם, כי טעם הקדיש בתרגום, עכ"ל (ועייין שער הכוונות דף ט"ו ע"ג). אך הוא רק לנתינת טעם לשבח מענין האמירה בלשון תרגום, אך בוודאי מעלה גדולה לתרגם הזוהר בלשון הקודש שמבינים כל העם, כי בכך יוכלו להבין בנקל, ומעלת הלימוד בהבנה אין ערוך לו, ובפרט חלק הנגלה והמוסר של הזוהר, שבזה יתעורר ויתלהב לבו לעבודת השם יתברך, ויתמלא חשק ללמוד כל חלקי הפרד"ס בס"ד.

ומוסיף וכותב הגאון "השדי חמד", **שמכל מקום אין ספק כי היה קיים בזמן הרב הקדוש ר" חיים ויטאל ספר זה בלשון הקודש. שכן בפירושו על זהר בראשית** (דף ל"ה ע"ב) **הזכיר רבי חיים דברים מן הזהר תוך ציון מקורם: "זהר לשון הקדש".** - כמו כן כמה גדולים תירגמו חלקים ניכרים מן הזהר הקדוש ללשון הקודש והידוע והמיוחד הוא הגאון המקובל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג - בעל הפירוש **"אמרי בינה"** על הזהר הקדוש, שחי בזמנו של המהרח"ו - אשר חיבר ספר מופלא, **"מקור חכמה"** בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו בזהר הקדוש ביאורים על התורה בדרך הפשט, וזל"ק: **"מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו [של הזהר] בלשונו כהויותו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הזהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם... בכך אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה... כאשר כל דברי הזהר יהיו בעזר ה" יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקוראים בו".** הרי שלא מצא הגאון הנ"ל שום פסול בתרגום הזהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרוב המון העם.

וכן חיבורו החשוב **"מקור חכמה"** (ה'שס"ט) - זכה להסכמות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש ובעל הלבוש"ש, זי"ע, ומבעל **"שבחי האר"י"**, (לרבי שלמה שלומל), וז"ל: **"באתי להודיעו כי אותיותיו, אותיות קדושות פורחות, הגיעוני, וחבלים פרחו בנעימים בשמעי את שמע חכמתך, מוצא מחקר תעלומות חכמה הסתומים והחתומים בספר הזהר: מי ידמה לך אביר בכל המון ישראל", ע"כ.** - בין גדולי ישראל האחרונים שהעתיקו בספריהם קטעים מן הזוה"ק, ותירגומם ללשון"ק, הוא מרן ה"חפץ חיים" זיע"א, בספריו הרבים, וכן בספר **"נפש החיים"** להגאון מוהר"ח מוולאז'ין זי"ע, אשר הביא

כסדר דברי הזוה"ק, וכיום נדפס עם לשון הקודש לתועלת הלומדים. הרי שלא רק מותר לתרגם את הזהר ללשון הקודש, אלא דווקא מעליותא היא לתרגם את הזהר הקדוש ללשון הקודש, כי בימינו המון העם אינו מבין ארמית, ואדרבא, קדושה יתירה בלשון הקודש. שמחוברת היא אל השכינה הקדושה. ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה", וכדברי הרעיא מהימנא בזוהר פרשת פנחס (רי"ט ע"א) "כל שכן בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה, אל תתנו דמי לקודשא בריך הוא באורייתא עד יערה עלינו רוח קודשא", הרי לנו שמצוה אותנו הרעיא מהימנא ללמוד בזוהר הקדוש דווקא שתורתו של הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו. ויקויים בנו נבואת הנביא מלאכי: "הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות" (מלאכי פרק ג' א'), יראו עינינו וישמח לבנו, על גאולתינו ועל פדות נפשנו בגאולת עולמים בב"א.

וכאן מקום להביא "קול קורא" מגדולי ישראל שליט"א:
בעזה"י, בשלישי בשבת עשרים יום בתמוז התשע"ב

קריאה של חבה

"אחינו בית ישראל, עת צרה היא ליעקב, ואין להחריש לעת כזאת, כי הנה אויבינו נשאו ראש נגד ה' ונגד משיחו ועמו, אמרו לכו ונכחידם מגוי וגו', בעלילות שווא ומדוחים, והדברים מתמשכים ומחזקים מזה זמן רב, הקב"ה יצילנו מידם, ויפר מחשבותם וישב גמולם על ראשם. וגם הגזרה הקשה של התאונות והחולאים הרעים אשר חללים רבים הפילו, ה' יאמר לצרות עמו ישראל די. - ועוד שזה זמן רב שהמומחים מדברים על רעידות אדמה, והן אמש נודע שהיתה רעידת אדמה בדרגה גבוהה רחמנא ליצלן ולישזבינן. וזו העת להקל ולעמוד על נפשינו, באהבה רבה, להיות כולנו כאיש אחד בלב אחד, ולהרחיק המחלוקת והשנאה "כי כוחנו הוא באחדותנו" ועינינו רואות שהשטן מרקד בתוכנו, ומצית אש של הסתה לשנאה ולפירוד הלבבות, ומעורר מהומות נגד תורת א-ל-הים חיים ולומדיה, בסיסמאות ריקות ושדופות, בדברי הבל שלא יועילו ולא יצילו, ואחריתם מי ישורנו. -

וישבנו לדון בכובד ראש מתוך חרדה לעם ה' ונחלתו, כדי לבטל רעת השנאה והמחלוקת, ואחר דיונים רבים באנו לכלל החלטה, שמלבד החיזוק הנדרש בכל זמן, להגדיל תורה ועבודת ה', ואהבת איש את רעהו, והרבות צדקה וחסד, שזה נחוץ ביותר לעת הזאת. **עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד לפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע.** (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי השיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא רבי שמעון בר יוחאי, בגין חיבורא דא יפקון ישראל מגלותא. - וגם זאת נבקש, להרבות בקריאת הקטורת בכוונה ובשמחה בכל הזדמנות (בנוסף על מה שאומרים בסדר התפלה) במקומות הקדושים ובקברי הצדיקים, ומפורש בזוהר הקדוש גודל מעלת אמירת הקטורת, שהיא מבטלת הגזרות הרעות, וממתקת הדינים, והמפכת מדת הדין למדת הרחמים, ואלו הן סגולות ידועות ומנוסות. - ושומע תפילות ישמע תפילתנו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, ויחיש לגאלינו גאולת עולם, בשובה ובנחת במהרה בימינו אמן

המצפים לישועת ה' ברחמים

מרן מאור ישראל נשיא מועצת חכמי התורה הראשל"צ הרב עובדיה יוסף שליט"א, הראשל"צ הרב שלמה משה עמאר, המקובל הרב בנייהו יששכר שמואלי, והגאון הרב ציון בוארון. הגה"צ רבי אליעזר ברלנד, הגה"צ הרב מאיר שטרן, הגאון הרב משה צדקה ר"י פורת יוסף, הגאון הרב שלום ארוש, הגה"צ רבי שלום יהודה גרוס שליט"א.

ב"ה קול קורא לקירוב הגאולה ברחמים

אחינו בית ישראל התבוננו וראו, תהפוכות עולם מתרחשים לנגד עינינו, וכדברי מרן החפץ חיים זיע"א, במשל הידוע, כאשר בעל הבית רוצה לסגור את החנות, אז מתרחשים דברים במהירות, כן מה שרואות עינינו, הוא בודאי לרמז ולעורר את עם ישראל - היכנו לגאולה. וידוע שכמה פעמים כמעט וזכינו לגאולה, אך עוונותינו מעכבים ועוד שאמרו צדיקים מוטב שיתעכב המשיח - ולא ייפגע שום יהודי. אלא אנו מצווים לידבק במידת הקב"ה, ולראות לבלתי ידח

ממנו נידח ולראות לקרב הגאולה ברחמים. - מחכים אנו לאלהיו הנביא זכור לטוב שיבוא ויבשרנו. בואו ונראה מה אמר בתנא דבי אליהו (זוטא פרק א): לא חרב העולם העולם אלא בפשעה של תורה, ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה, שנאמר: "בפשע יעקב כל זאת" (מיכה א, ה). - ומפורש בזוהר הקדוש **שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד תורת הסוד**, וכתב האור החיים הקדוש זי"ע דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים - ואלו שלא לומדים זוהר הקדוש קראם הרעיא מהימנא שהם עמי ארצות. וכתב המקובל האלקי רבי יצחק אלפיה זי"ע"א (בספרו "שיח יצחק" עמ' שכ"ד) **כי עיקר נתינת התורה לסודותיה**. ובתיקוני זוהר (תיקון ל) כתוב דאלו שלא רוצים ללמוד סודות התורה הם אלו שגורמים את כל הצרות רח"ל. ובתיקון מ"ג כתב שלא שומעים את השמע ישראל ולא מתקבלים התפילות רח"ל. - **וזכינו מן שמיא על ידי הרמח"ל הקדוש שתיקן לנו ללמוד זוהר הקדוש ברציפות, בחבורה ובאחדות, וגילה שרק לימוד זה מציל מן הפורענות, ובו ועל ידו ניגאל ברחמים**. וכבר יצאו כל גדולי ישראל הן בדור שעבר (משנת תרפ"א) וכן בדורנו אנו (שנת תשס"ח) להתעורר ולהתחזק בלימוד הזוהר הקדוש בחבורה, שרק על ידי לימוד זה נינצל... **וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו ונחשב לכל אחד ואחד כאילו הוא סיים את כל הזוהר הקדוש** (כמובא ב"שדה חמד" מערכת מ' כלל קצ"ח). - **ועל ידי שיקבעו ישראל הטהורים את לימודם בו ויאחזו ויתאחדו בלימוד זה בכל עיר ועיר ובכל בית מדרש ובית מדרש נזכה שיתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ט' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף"**. וכולנו נזכה לגאולה ברחמים בקרוב כמאמר הרעיא מהימנא **"בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי"**. אמן כן יהי רצון.

וע"ז חתמו הרבנים הגאונים"צ: ניסים פרץ זצ"ל - הגה"צ אברהם חי שליט"א, הגה"צ רבי מאיר שטרן, הגה"צ אליעזר ברלנד, הגה"צ בנייהו ישכר שמואלי, הגה"צ יצחק מאיר מארגנשטרן, הגה"צ יחיאל אביחצירא, הגה"צ שלום ארוש, הגה"צ שלום יהודה גרוס שליט"א.

וּכְתַב הַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ, וזל"ק: שֶׁבְּזִכְרוֹת זֶה יִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁם שֶׁלֹא נִגָּאֲלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֶצְרִיךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְקַדְּשׁ בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגָּאֲלָה הָעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הִגָּאֲלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסַפֶּת הַקִּדְשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רָצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי הַזִּכָּה בָּהּ" (עֲשֶׂרָה מֵאֲמָרוֹת מֵאֲמָר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לוחות הַבְּרִית). - לכן מה גדלה שמחתנו,

בהוצאת הזוהר הקדוש בלשון הקודש לאור עולם, שבו יהגו כל ישראל, ובה יתקיים דברי הזוה"ק: [תרגום ללשון הקודש]: אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקב"ה בזה שיתגלה לעולם כל כך, וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (זוה"ק פרשת וירא דף קיח ע"א). וכפסק מרן הבן איש חי זי"ע: מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו). - והנני תפלה שיזכה מעלת כבוד תורתו להגדיל תורה ולהאדירה, ויקויים בנו במהרה דברי הזוהר בְּתִקּוּנִים (סוף תקון ו'), מֵהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתִרְרָא בְּסוּף יוֹמָא, וּבְגִינִיה (וַיִּקְרָא כֹהֵן) וּקְרֹאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ וְגו'. - ונזכה יחד עם כלל ישראל לקבל פני משיח צדקינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה'

הק' שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין - בית שמש תובב"א